

PARA CIDADES E FAZENDAS

Lysosform BRUTO
DESINFECTANTE UNICO

EM CADA LITRO DE AGUA
COM 30 GRs. OBTÉM-SE UMA SOLUÇÃO POR 180 RS.
" 50 " " " " " " " 300 RS.

A venda em todas as Farmacias e casas do ramo.

Dr. Dante Romanó
AKUSZER - OPERATOR
Profesor Operator Uniwersytetu.
Były asystent szpitali berlińskich.

Leczy syfilis, drogi moczowe, dżiatermja.
Klinika dla Pań.
Leczy sztucznymi promieniami słonecznymi ultrafioletowymi. Konsult.: Farmacia Minerva (na 1-szym piętrze) od godz. 1 do 3-ciej po południu.
Praça Tiradentes 554.
Rez: Praça Senad. Correia 4

Bank Francusko - Włoski
na Południową Amerykę

KAPITAŁ ZAKŁADOWY Fcs 100 MILIONÓW
FUNDUSZ REZERWOWY Fcs. 189 MILIONÓW
GŁÓWNA SIEDZIBA W PARYŻU

FILJE: Brazylia: S. Paulo - Rio de Janeiro - Santos - Curitiba - Porto Alegre - Recife - Rio Grande - Bahia
ARGENTYNA: Buenos Aires - Rosario de S. Fc.
CHILE: Santiago - Valparaiso.
COLOMBIA: Baranquilla - Bogotá
URUGUAY: Montevideo.

Filia w Kurytybie, Rua 15 de Novembro Nr. 316,
Agencje w Ponta Grossa i w Paranaçu.

CASA HERTEL - CURITYBA.

Wielki wybór skrzypiec i wiolin, gitar i harmonijek, mandolin, Cavaquinhos oraz wiele innych instrumentów muzycznych.

Casa Hertel
Praça Gen. Marques 52
naprzeciw Prefektury

Na Boże Narodzenie kup sobie meble

Moveis do Rio Negrinho
a będziesz zadowolony
RUA BABÃO DO BICO BRANCO 158

Przysięgli Tłomacz Publiczny
Dr. Raul L. Brand
Tłomaczy wszelkie dokumenty przy Biurze Adwokackim Dr.
Bron. Ostoja Roguskiego
Uprawnienie pobytu Obcozrodowców w Brazylji.
Praça Tiradentes 509
2 piętro - Curitiba

Karty do gry od 3\$500 do 6\$500, żarówki od 1\$800 do 30\$000, brylantyny od 600 reis, zyłtki od 600 reis, aparat do golenia i zyłtka 8\$500, lusterka od 600 reis do 18\$000, nożyki od 1\$600 do 25\$000.

Florecki
OHARUTARIA LIBERTY
Praça Tiradentes 305.

PILNIKÓW PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI
ŻADAJCIE OD WASZYCH DOSTAWCÓW TYLKO TEJ MARKI

CAVALLINHO
FERNANDO ESSER & CIA. REMSCHIED-
GWARANTUJE ONA DOBRĄ JAKOŚĆ

Mala Real Ingleza

ALMANZORA 7 go stycznia
do Rio, Madeira, Lisabon, Leixões (via Lisabon), Vigo, i Cherbourg Southampton.

Do Montevideo i Buenos Aires:	Z Santos do Europy:
H. Brigade 3 stycznia	Almanzora 7 stycznia
Asturias 11	H. Brigade 9
H. Patriot 17	H. Patriot 28

Sprzedzisz się szybką 3-ciej klasy do Polski, Litwy, Irlandji, Czechosłowacji, Jugosławii, Australii, Rumunii, Bessarabii.

Na podstawie porozumienia istniejącego między rządami Polski i Anglii, pasażerowie-emigranci z Polski posiadający karty wezwania »prepaid« (chamadas) T wa Royal Mail Lines mają zapewnione takie same traktowanie i ułatwienia z jakich korzystają posiadacze »prepaid« Linii Gdynia - Ameryka.

Powyższe stosuje się zarówno do nabywców kart jak i do pasażerów w Polsce. Informacji udziela Agencja:

MILLET, GODDARD & Cia., LTDA.
Rua Libero Badaró, 95, São Paulo
lub **ROYAL MAIL AGENCIES (BRASIL) LIMITED**
Agentes da Royal Mail Lines, Limitet
RIO DE JANEIRO, SANTOS

APTEKA TIRADENTES

Aptekarz **KUNO KLEEMANN** Jedyna Polska Apteka w Kurytybie. Największa i najtańsza w Paranie. Praça Tiradentes 398. Telefon 1048.

Dra. **Regina K. Martonets** lekarz - Dentista Dyplomowana. Ceny dostępne dla wszystkich. E. Barão Rio Branco 622 Konsultorium.

Niedźwiedz — 137 — B. Szczepkowski

ekiem. Dla pana pokój gościnny będzie obok.

Zapraszała serdecznie z taką słodką prostotą, że Szkop wziął na odwagę i wszedł, wnosząc swój skarb najdroższy.

Marusia coś majaczyła głośno.

— Tatu daleko jeszcze do Polski? Dlaczego pana Kazimierza niema między nami?

— Proszę złożyć ot tutaj, na kanapie tymczasem. Zaraz my się zajmemy chorą. Proszę się nie trwożyć. Wszystko będzie dobrze. Chora znajdzie opiekę i pomoc lekarską.

— A i to wszystko trzeba z niej zrzucić. Pan pewnie przez ostrożność kazał córce przebrać się po męsku?

— Szkopa rozezubiła pomyślność i delikatność jasnej pani.

— Tak jest proszu pani.

W tej chwili weszła do pokoju pokojowa, potem jeszcze inna jakaś kobieta. Pani wydała szybko i cicho zlecenia. Poczem zwróciła się do starego:

— A oto obok pokój dla pana.

Z tymi słowy wyszła naprzód, Szkop za nią. Otworzył drzwi do sąsiedniego pokoju. Ręką wskazała wnetrze.

Szkop po raz drugi emoknął w rękę dziedziczkę.

— Matka Boska Ostrobramska niech pani odpłaci za jej dobre serce.

— Bardzo jestem rada, że pan się w mojej samotni zjawił. Jestem tutaj sama, jak pan widzi... A czasy są bardzo niespokojne... Wiem, że będę miała w panu oddanego przyjaciela i obrońcę... Gdyby tak jakieś niebezpieczeństwo, stanie pan w mojej obronie?

Stary wyprostował pierś, jak żołnierz. Niebieskie oczy rzuciły błysk, jak ognie. Dumnie i groźnie ruszył wąsami.

— Niech mi na sądzie Boskim nie będzie odpuszczone, gdybym sprzenie-

wierzył się pani. Choćbym miał zginąć, bronić będę do upadłego...

— Dziękuję. Wierzę panu.

— Dług wielki zaciągam w tej chwili, i pragnieniem mojem będzie dług ten spłacić... Uczciwy jestem człowiek...

— Oby do tego nie doszło, ażeby pan miał stać w obronie mojej... Myślę, że do tego nawet nie dojdzie... nigdy...

— Zamyśliła się piękna staruszka. Spojrzała w przestrzeń przed siebie.

— A córka pańska znajduje tutaj opiekę i będziemy ją leczyli...

Stary słuchał w milczeniu, łowiąc każdy ruch dziedziczki, każde jej spojrzenie.

— A co zrobimy z niedźwiedziem? — rzuciła pytanie. Ale zaraz dodała. Pański niedźwiedz zapewne tresowany? Słucha pańskich rozkazów.

— Wszystko rozumie... Jak człowiek.

— Będzie mógł zatem być także naszym stróżem. Są nie wszyscy wyjechali. Na całą okolicę ja jedna zostalam tutaj...

— A dlaczego? — wyrwało się Szkopowi pytanie.

— Nie chciałam, widzi pan, porzucić ziemi moich ojców. Chociażby mi granaty miały rozzerwać ten mój dach nad głową w kawałki, a jabym miała znaleźć tutaj śmierć...

Ostatnie słowa wypowiedziała z uroczystą jakąś powagą.

Szkop spojrzał na nią z szacunkiem.

Chciał coś powiedzieć, o coś jeszcze zapytać, ale dziwna kobieta była już w pokoju Marusi i zamknęła drzwi za sobą.

Słyszał tylko, jak służące nosiły wodę ciepłą do pokoju. Jak biegaly tam i zpowrotem po schodach. Pani nie wychodziła dłuższy czas z pokoju.

Szkop zszedł nadół przed dwór.

Niedźwiedz — 138 — B. Szczepkowski

Bartek siedział na zadzie i medytował. Przed gankiem zebrała się gromada spora służby. Oglądała niedźwiedzia. Psy od czasu do czasu warczały groźnie, obchodząc niesympatycznego dla siebie gościa. Stróż coś gorąco wykladał służbie o zwyczajach cyganów.

Szkop stanął przed wózkiem, zebrał rzeczy na jedno ramię i, nie rzuciwszy nawet okiem na obecnych, zaniósł je na górę, do swego pokoju.

Dusza mu się radowała, że slyszal prawie bicie własnego serca z wielkiego szczęścia. Głos wewnętrzny mu mówił, że teraz Marusia, dziecko jego najdroższe, nie umrze, żyć będzie, uratuje ją przed okrutną śmiercią w lesie. Idąc po schodach, trapił się znowu, czy aby przy padkiem nie powiedział czegoś niewłaściwego jasnej pani, która ich takim sercem otwartem przyjęła.

Odrzucił Bartka, wydobyl z wózka pozostawiony łańcuch, złożył go Bartkowi na kółko, które niedźwiedzia tak zawsze drażniło na nosie, uwiązał do pobliskiej jody. Z kieszeni wydobyl garść cukru i wysypał zwierzęciu przed nosem.

— No, Bartek, musisz się dobrze sprawować. Rozumiesz gamoniu? Jesteśmy już jakgdymy w Polsce. Pacierzby tobie wypadło mówić, bydlaku jakis... Ale ty jesteś nasienie pogańskie... I patrzyś tylko, jakby się nazwał napięć. Dostaniesz jadra, dostaniesz... Nie myśl, że ci poskapia... Jeszcze jak dostaniesz...

Szkop poklebał niedźwiedzia po karku, po bice, pociągnął za ucho pieczętotłwie. Niedźwiedz długim językiem wyłożył mu na rękę podziękowanie.

— Ej, ty bradziaga zwrócił się Szkop do stróża — a ty mi wez zaraz ten wózek i schowaj dobrze w sarażu gdzie. Pamiętaj, żeby mi nie zginał... A to ja ci wszystkie gnaty po-

lamawsz... No ruszaj żywo. Czego się gapisz? A?

Chłop zdębiał co ma odpowiedzieć. Po chwili oprzytomniał dopiero. Jednym skokiem był już przy wózku.

— Dobrze panie.

I pociągnął wózek czem prędzej na podwórze dworskie.

Szkop udał się na górę. Wytarł nogi starannie. U drzwi pokoju spotkała go dziedziczka.

— Marusia jest poważnie chora. Nie wiem, co jest, ale myślę, że to będzie ospa. Zaraz jutro posię konie po lekarza. Dzisiaj jakoś sama poradzę przez noc. Nie stać się groźniejszego nie może. Ma zdrowy organizm. Mocna jest w sobie, chorobę przetrzyma.

Szkop zwiesił głowę. Nogi się pod nim zachwiały. Wytrzymał jednak.

Ospa? rozumiał to jedno słowo. Uderzyło weń, jak młotem. W łeb wyrznięto, jak kamieniem mylniskim. Oglunęło go poprostu. Ospa? Widocznie musiała zarazić się w drodze — myślał po chwili. Nie mógł wymówić słowa. Zatkanęło go w gardle.

— Proszę się nie obawiać... Przejdzie... Dziewczyna zdrowa. Już ja się postaram o to...

— Bogu i pani polecam dziecko moje jedyne — wyrzekł w końcu stary niedźwiedz, przemógłszy się w sobie i zdobywszy na spokój.

Gorąco tego wieczora modlił się stary o zdrowie dla Marusi. Nie chciało mu się pomieścić w głowie, ażeby teraz, kiedy jest w tym dobrym domu, ba, w pobliżu Polski, miał ją utracić. Nie, Marusia żyć będzie. Musi ją cała i zdrową doprowadzić do tego kraju, do którego odbywał pielgrzymkę prawdziwie daleką. Chybaby sprawiedliwość Boskiej nie było na świecie? Stary poczuł, że bluźni, zapalały mu skronie, w głowie huecąc poczęło... A nóż Bóg się rozgniewa na bluźniercę?

— Panie Boże miłosierny, ułuj

